

ELS FONDISTES VETERANS DEL CAC

Manolo Hoyo, Joan Pere López i Josep Pons

El fons va començar, des del primer dia al CAC, amb les curses populars. De seguida van aparèixer els ànims de més d'un per preparar mitges maratons i l'objectiu sempre mític de fer una maratón. Dels primers noms de fondistes de la història del CAC podem esmentar, sempre amb el perill d'oblits pels quals demanem disculpes per endavant, a Ramon Marcet, Manel Pérez, Manuel Cubero, Vicenç Gatell, Josep Comasòlives, Josep Maria Giménez, Josep Serra, Francesc i Josep Cerezo, Fermí Pons, Salvador Alcázar, Jaume Estapé, Josep i Jordi Permanyer, Dionisio Giménez, Antoni Jaramillo, Cèsar i Manuel Hoyo, Josep Pons, Ferran Marcos, Fèlix Miquel Pascual, Joan Luque, Ramon Montllor, Llorenç Rivera, Manel Jarque, Pere Hernánandez, Esteve Ravella, Pere Puigdomènech, Manolo Real, Antoni Navarro, Miquel Gómez, Joan Pere López, Jaume Llobet, etcètera.

Amb el pas dels anys i per la mateixa evolució dels entrenadors es van anant diluint els diferents grups de manera que a finals dels 80 queda-

Any 2001. Barcelona, milla de la Vila Olímpica, Antoni Jaramillo, Juan Pedro López i Manolo Hoyo en plena competició

Any 1983. Marató de Barcelona. A pocs metres de l'arribada de Josep Maria Giménez, Pere Hernández i Ramon Marcet

ven solament Manolo Hoyo, Bartomeu Parras, Josep Pons i Joan Pere López. Com que, a més, alguns tenien problemes de lesions semblava que es podia acabar el fondisme a Castellar. En tot cas, als inicis dels 90 comencen a fer molt bones marques en curses de fons, passen a la categoria de veterans (més grans de quaranta anys) i comencen els títols oficials. De només entrenar dos o tres, va començar a animar-se més gent, tot tenir present que Manolo Hoyo es dedicava a reclutar a tot aquell que veia corrent pels carrers o a la muntanya. Així, aquells anys de l'Olimpíada de Barcelona s'afegeixen Joan Larrosa, Josep Toro, Albert Cerezo, Benjamí Benedicto, Elies Jordan, Ramon Vilchez, Concor Pérez, Carme Sequera, Marc Avellaneda, Cèsar Hoyo, Joan Màrmol, Manolo Real, Daniel David, Josep Antoni López Espinola ; la companyia dels castellarencs a les files del Vic, Salva Arrabal i Encarna García, i la retornada dels sentmenarencs veterans Antoni Jaramillo i Josep Permanyer.

D'aquesta colla, cal recordar l'anècdota de què una vegada per la muntanya en Josep Pons es va parar per xerrar amb una noia que feia footing i es va animar a córrer amb la colla, juntament amb el seu marit Manel Sorolla. La noia, de nom Montse Bergadà es va convertir en poc temps en una de les millors atletes del fons català als campionats oficials a pista, cros, mitja marató i marató, tant a nivell absolut com de veterana, contribuint a donar molt ambient a les pistes.

Als darrers anys encara s'ha revolucionat més el nombre de fondistes i veterans perquè, a més de continuar la gran majoria, s'han afegit els noms d'Àngel Vilalta, Bartolo González, Àngel Cortés, Joan Rodilla, Joan Olivé, Jordi Puig, Wenceslao Martínez, Guillem i Miquel Puertas, Sensi Amate, Josep Manel Navarro, Víctor Candela, Esteve Puig, Carles Franch, Ricard Borràs, Josep Obrador, Joan Moya, Martí Tornay, Pepe Ruiz, Joan Ruiz, Pere Rondon, Josep Margalef, Joan Margalef, Pere Marín, Xavi Planas, David Jaén, Ricard Borràs, César Galván, Jordi Jiménez, Fran Carlos, Luis Pérez, Joan García, Xavi Planas... sense oblidar-nos d'un gran fondista que ha donat molts èxits al CAC com és el noi de Sant Llorenç Pere Ordóñez.

Aquest gran èxit de qualitat i quantitat està vinculat directament a les noves pistes d'atletisme. El que abans era una fal·lera de quatre s'ha convertit en una afició de molts.

Ens agradaria esmentar que, al marge que ha estat i és una satisfacció personal entrenar pel goig de disfrutar de l'esport, als darrers anys s'han acumulat molts èxits en el món de les competicions oficials d'atletes veterans. Així podem referir-nos als Campionats de Catalunya fets per Josep

Any 2000. Valladolid, Campionat del Món de Mitja Marató de Veterans.
Antoni Jaramillo i Josep Pons en els primers quilòmetres

25 anys del Club Atlètic Castellar

Any 2003. Espai Tolrà, dinar «25 anys del CAC». Grup d'atletes amb el seu entrenador Manolo Hoyo

Any 2000. Cros de Castellar, Josep Pons i Joan Rodilla a punt d'entrar a les pistes del Parc de Colobrers

Any 2000. Valladolid, Campionat del Món de Mitja Marató de Veterans.
Montserrat Bergadà va quedar classificada quarta en la general
i tercera de la categoria de 35 a 39 anys

Permanyer (800 i 1.500 metres), Antoni Jaramillo (5.000 metres), Carme Sequera (800 i 1.500 metres), Josep Pons (10.000 metres i sots-campió de mitja marató), Joan Pere López (tres anys campió de 10.000 metres i, encara una molt meritòria medalla de bronze als campionats espanyols) i Manolo Hoyo (bicampió de 10.000 metres en pista i ruta, de 3.000 metres en pista coberta i una medalla de bronze als Campionats d'Espanya de marató, a més del 12è d'Europa en 3.000 de pista coberta).

Un dels fets que més reflecteix el bon ambient en el fons castellarenc és la presència cada cop més habitual de dones veteranes que s'han animat a seguir les passes que en un principi semblaven reservades als homes, amb l'excepció d'alguna atleta il·lustre. Així, ara mateix, a les pistes de Castellar, cada dia a partir de dos quarts de 8, una bona colla de dones fan fons popular. Hem de començar esmentant a la pionera, Maria Granados i afegir Anna Martí, Lúdia Pascual, Mònica López, Maricel Juan, Encarna Lorenzo, Patricia Rivera, Montse Acedo, Carme Rodríguez, Josefina Rodríguez, Maria Rosa Bardés, i moltes més.